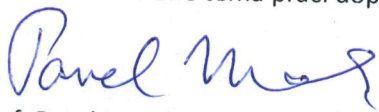

Vojtěch Novotný se ve své bakalářské práci zaměřuje na konkrétní filmové prostředí, prostředí džungle, které zkoumá v kontextu několika pozoruhodných filmových děl: *Démanty noci* (1964, r. Jan Němec), *Aguirre, hněv boží* (Aguirre, der Zorn Gottes, 1972, r. Werner Herzog), *Svoboda* (La libertad, 2001, r. Lisandro Alonso) a *Objetí hada* (El abrazo de la serpiente, 2015, r. Ciro Guerra). Jedná se o filmová díla, ve kterých prostředí džungle není jen doplňujícím topologickým prvkem, kulisou, nýbrž kde se volba prostředí stává narativním gestem, které zásadním způsobem spoludefinuje téma filmu a markantně ovlivňuje divákovu percepci. Student svoji práci koncipoval jako živou kontemplaci adepta filmové režie, který již v minulosti svoji nutkavou potřebu prozkoumávat džungli nástroji praktické filmové režie vyzkoušel. Jednalo se například o etudu prvního ročníku *Za hranice*, kde Novotný využívá divoký les jako dramatický a imaginativní metaprostor. Džungle tvoří i dějový a estetický půdorys jeho plánovaného magisterského projektu.

Ve své bakalářské práci Novotný zkoumá prostor džungle volně, přičemž kombinuje neoformalistickou perspektivu s pohledem prakticky režijním. Konstatuje: „*Prostředí pro mě obecně přestalo být pouhou kulisou, ale stalo se i jakýmsi spolutvůrcem vyprávění, přidanou hodnotou, která aktivně vstupuje do děje. Toto uvažování mi otevřelo jak nové divácké, tak tvůrčí obzory.*“ Pojem „džungle“ Novotný definuje jako subjektivní neologismus a využívá ho jako filmový výrazový prostředek, který je kontextuální součástí zkoumaného díla.

Vzhledem k omezenému rozsahu práce se student zaměřuje na zvolené sekvence či záběry filmu; v případě filmu *Démanty noci* popisuje hlavní výrazové prostředky, práci s kamerou, montáž, zvukovou dramaturgii. Soustředí se na vizuální koncepci a smysl záběrů. Džungli zde zkoumá především v dramatickém smyslu, akcentuje její antropomorfní rozměr, tj. přímý vliv na spoluutváření postav. Způsob ztvárnění džungle ve filmu *Aguirre, hněv boží* Novotný chápe jako exteriorizaci mentální morfologie hlavní postavy, conquistadora, který při hledání El Dorada přijde o rozum. Chronologie proměn džungle zde odpovídá postupné psychické destrukci člověka posedlého dobovatelskými fantazmaty. Novotný zde odkazuje na film *Apokalypsa* Francise Forda Coppoly, který tento Herzogův film označil za svoji určující inspiraci. V části věnované filmu *Svoboda* se Novotný věnuje popisu Alonsova minimalistického observačního stylu a funkci džungle jako určujícího vizuálního kánonu díla. Specifická atmosféra plynutí času, typická pro filmy Lisandra Alonsa, se zde zrcadlí v prostoru džungle, resp. pampy, která funguje jako amalgám pojící filmové obrazy do jednotícího proudu, jehož dominantou je hlavní postava a jejíž svět se široce otevírá k divácké interpretaci. V rámci zamýšlení se nad filmem *Objetí hada* Novotný zjišťuje, že principy využívané v předcházejících filmech se zde do jisté míry prolínají, a zaměřuje se na popis výrazových prostředků a dějový vrchol filmu, který staví do kontrastu spiritualitu džungle a pragmatismus západní civilizace.

Práce Vojtěcha Novotného je konzistentní, autor přirozeně kombinuje perspektivu režiséra se zkušeností poučeného diváka a vytváří text, který jako bakalářská práce ob stojí. Vzhledem k suverénní schopnosti reflektovat zvolené téma práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou „A“.

prof. Pavel Marek

6.9.2021